

[M. Larsen (Kolding).]

videre er maksimumsgrænsen for administrationsudgifternes andel, der i lovforslaget var ansat til 8 pct., forhøjet til 9 pct.

Vejfondsbidraget forbliver 85 pct., som det har været hidtil, og til beskæftigelsesarbejder kan der ydes 60-75 pct. tilskud. Kommunerne kan til refusion fuldt ud anmelde grusningsudgifterne samt udgifterne til snekørsel og snerydning.

Jeg kunne nævne flere ændringer, men da der foreligger en enstemmig indstilling fra udvalget, skal jeg ikke opholde mig ved dem.

Lovens ikrafttræden er foreslået udsat til den 1. april 1959 i stedet for som oprindeligt foreslået 1958.

Endelig har udvalget i forbindelse med sin behandling af lovforslaget drøftet, hvorvidt der ved de foreslåede bestemmelser er taget tilstrækkeligt hensyn til den den 13. december 1956 vedtagne folketingsbeslutning angående reglerne for tilskud af vejfonden, hvori det udtales:

„at en undersøgelse af spørgsmålet om en revision af de gældende regler for vejfondens tilskud til vej- og gadearbejder med eventuelle tilsluttende nedrivninger af bygninger snarest bør optages med det for øje at tilvejebringe størst mulig sikkerhed for, at sådanne tilskud fra vejfonden også ud fra en samfundsmæssig vurdering altid har tilstrækkelig økonomisk begrundelse.“

Under de herom førte forhandlinger har man fra flere sider peget på det ønskelige i, at vejnævnet, forinden disse tilskud ydes af vejfonden, skal fremkomme med en erklæring om de pågældende arbejders ønskelighed, hvorved man har ment at kunne sikre en ordning, hvorefter de omhandlede vejfondstilskuds samfundsmæssige berettigelse vil blive underkastet en i saglig henseende betryggende vurdering.

Jeg skal hertil føje, at de konservative udvalgsmedlemmer har ønsket en anden løsning, men jeg går ud fra, at deres ordfører selv vil redegøre herfor.

Holmberg: I de to sidste folketingssamlinger har vi behandlet de såkaldte vejlove, først bestyrelsesloven og nu loven om tilskud

til offentlige veje; det er love, som begge har stor betydning både for amtskommuner og sognekommuner.

Jeg udtalte som ordfører for mit parti ved første behandling, at jeg ville håbe, der kunne opnås enighed om begge disse love, og det er nu lykkedes. Jeg vil benytte lejligheden til at takke den højtærede minister for imødekommenhed og forståelse over for vore krav. Det var motorafgiftskommissionens betænkning, der blev lagt til grund for disse lovforslag, men med hensyn til de tyndt befolkede egne var ministerens oprindelige tilskudslovforslag en forringelse. Det princip, at der skulle ydes refusion i forhold til antallet af indbyggere og antallet af vejkilometre, var opretholdt, men refusionsprocenterne var væsentligt nedsat. Det er nu lykkedes at nå til enighed om en forhøjelse for alle kommunegrupper, men det skal indrømmes, at sognekommuner med lange vejstrækninger får den største forhøjelse, og det var også dem, der trængte mest dertil.

Vi har også haft en indgående drøftelse, som den ærede ordfører for udvalget redegjorde for, af spørgsmålet om ministerens bemyndigelse til at råde over vejfondens midler, altså med hensyn til arbejder, der bliver sat i gang med vejfondstilskud. Diskussionen herom har sin baggrund i debatten om nedrivningen af Østifternes Kreditforenings bygning. Jeg vil indrømme, at det måske kan være svært at finde det rette organ, der skal træffe bestemmelse. Beløbets størrelse kan vi altid diskutere i tinget, og vi har både her i tinget og i finansudvalget drøftet forskellige muligheder med hensyn til fordelingen; men jeg vil gerne ganske åbent sige, at hverken folketinget som helhed eller finansudvalget efter min mening er de rette til at bestemme fordelingen. Jeg kan ikke se andet, end at det er en stor saglig vinding, at det nu fastslås, at der, forinden disse arbejder bliver sat i gang, skal indhentes en udtalelse fra vejnævnet. Man må ikke glemme, at vejnævnet er et overordentlig sagligt sammensat organ, og jeg mener bestemt, at det nok skal vise sig at være opgaven voksen.

Lad mig lige fremhæve, at vejnævnet naturligvis ikke skal kunne binde ministeren, men jeg mener, det er værdifuldt, at det